

Ten hlas mě vzal

Jiří Korn

Ten hlas mě vzal,
tak nač si hrát?
Že snad i v něm se ozval kiks,
to mám i rád.

Svým šelestem, mě léčí dál,
je jak tvůj parfém,
nejspíš proto snad mě vzal.

Ten hlas, co zněl,
byl zlatý důl,
snad celé spektrum barev měl
a pepř i sůl.

O lásce zpíval, snad jen, jen o té,
o čem já sníval až pár let poté,
on z kláves kouzlil těch pár svých sól
a svět ho tehdy znal pod jménem Nat King Cole.

Ten hlas mě vzal,
v něm cítím drink,
Nat Cole vždy v černém, bílý šál,
i v tom byl King!

O lásce zpíval,
o ničem jiném,
před sebou míval
svou sklenku s ginem,
měl psáno v smlouvách
- jsi hráč, tak hraj!

A on ten úděl bral,
než řek:
So long, bye - bye...